

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตัว) ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตัว) ของโรงเรียนเทศบาลสังกัดจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกตามผู้บริหารและครูผู้สอน และเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตัว) ด้านการจัดทำหลักสูตร และการใช้หลักสูตร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และครูผู้สอน ในโรงเรียนเทศบาลสังกัดจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 264 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน และการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้ค่า t - test

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 และเพศชาย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2

ุณิการศึกษาสูงสุด มีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าสูงสุด จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 รองลงมา ได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ส่วนผู้จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 23 คน รองผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 23 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ จำนวน 23 คน

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตัว)

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตัว) ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมนี้ การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจัดทำหลักสูตร ($\bar{X} = 3.84$) ด้านการบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 3.59$) และด้านการสอน หลักสูตร ($\bar{X} = 3.75$)

ผลการศึกษาการปฏิบัติในแต่ละข้อตามรายด้านมีดังนี้

2.1.1 ด้านการจัดทำหลักสูตร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา พบว่า ด้านการจัดตั้งคณะกรรมการหลักสูตรโดยรวมและรายข้อ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ

2.1.2 ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.1.3 ด้านการกำหนดคุณคุณประสงค์ มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.1.4 ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระและกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.1.5 ด้านการกำหนดวิธีวัดผลและประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.2 ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายข้อ พบว่า

2.2.1 ด้านการเตรียมบุคลากรในโรงเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.2.2 ด้านการจัดครุภัณฑ์การสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.2.3 ด้านการจัดตารางสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.2.4 ด้านการจัดงบประมาณ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางโดยรวม ส่วนรายข้อ สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สำหรับการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนสถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณในการซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้เป็นสื่อในกระบวนการเรียนการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2.2.5 ด้านการจัดการสถานที่ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในเรื่องสถานศึกษา มีการควบคุมดูแลรักษาอาคารสถานที่ให้อยู่ในสภาพดี สูตรได้อย่างเหมาะสม ส่วนเรื่องสถานศึกษา มีอาคารสถานที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2.2.6 ด้านการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในเรื่อง สถานศึกษามีการสนับสนุนให้ครุพัลติสื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องสถานศึกษา มีวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

2.2.7 ด้านการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.2.8 ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.3 ด้านการสอนหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวม พนว่า

2.3.1 การวางแผนการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งโดยรวม และรายข้อ

2.3.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.3.3 ด้านการพัฒนาและการใช้สื่อการเรียนรู้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

2.3.4 ด้านการจัดสอนช่วงเสริม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวม และรายข้อทุกข้อ

2.3.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายข้อทุกข้อ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมุติฐาน

3.1 สมมุติฐานข้อที่ 1 การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนترี) ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายข้อ ทั้ง 3 ด้าน กล่าวคือ ด้านการจัดทำหลักสูตร ด้านการบริหารหลักสูตร และด้านการสอนหลักสูตรสถานศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากอย่างนี้ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 สมมุติฐานข้อที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนترี) ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดเพชรบุรีและ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอน มีความแตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยการบริหารหลักสูตรมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนโดยรวม และรายด้านการจัดทำหลักสูตรและด้านการสอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้เป็นไปตามสมบูรณ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 ปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

ปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนดี) ของโรงเรียน สังกัดเทศบาลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พนวจ

4.1 ปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนดี) ในด้านการจัดทำหลักสูตร ส่วนใหญ่ มีปัญหาในเรื่อง ข้อมูลพื้นฐานมีน้อย รองลงมา คือ ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหานักการไม่เพียงพอ และขาดความใส่ใจอย่างต่อเนื่อง

4.2 ด้านการบริหารหลักสูตร ส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่อง งบประมาณมีน้อย ขาดบุคลากรด้านสอนคนดี ครูที่สอนไม่ได้จบวิชาเอกคนดีโดยตรงครู 1 คนสอนหลายวิชา และ ปัญหาการขาดเครื่องคนดี เป็นต้น

4.3 ด้านการสอนหลักสูตร ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ จัดชั่วโมงสอน ตามปกติ ครูไม่มีความรู้เรื่องคนดี จัดกิจกรรมได้ไม่ทั่วถึงทุกชั้นเรียน ไม่มีการซ้อมเสริม ประเมินผลจากข้อเขียนแต่ไม่ได้ปฏิบัติจริง ตามลำดับ

ตอนที่ 5 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ (สาระคนดี) ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พนวจ

5.1 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ (สาระคนดี) ในด้านการจัดทำหลักสูตร ส่วนใหญ่เห็นว่าควรกำหนดแนวทางในการพัฒนา โดยขอตำแหน่งครูที่จบวิชาเอกคนดี-นาฏศิลป์มาสอน โดยตรง จัดหาสื่อเพิ่มเติม ขอความอนุเคราะห์ บุคลากรในห้องถันที่มีความรู้ และตั้งกรรมการนิเทศเป็นระยะ ๆ

5.2 ด้านการบริหารหลักสูตร ส่วนใหญ่เห็นว่าควรกำหนดแนวทางในการพัฒนา โดยการจัดครูผู้สอนให้ตรงกับวิชาที่สอน ควรเพิ่มครูสอนคนดี ควรเพิ่มชั่วโมงสอน ฝึกอบรม และบรรจุครูให้ตรงกับวิชาที่สอน

5.3 ด้านการสอนหลักสูตร ส่วนใหญ่เห็นว่าควรกำหนดแนวทางในการพัฒนา โดยมีครูเฉพาะทางหรือภูมิปัญญาท้องถัน ส่งเสริมการผลิตสื่อ ทำหลักสูตรย่ออย่างเด่นเรื่องใช้เวลา เรียนเท่าไหร่ ควรส่งเสริมให้ครูได้รับการฝึกอบรม เป็นต้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตระ) ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตระ) ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายค้านทุกค้านอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า สถานศึกษามีความพร้อมในการบริหารจัดการหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตระ) อาจเนื่องมาจากการศึกษามีการจัดตั้งคณะกรรมการการจัดทำหลักสูตร มีการทำหน้าที่ดูแลประสานงานในค้านเนื้อหาสาระกิจกรรมการประเมินผลการเรียนในค้านต่าง ๆ เมื่อได้รับการศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาอยู่กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตระ) ทำให้มีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้สถานศึกษาริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาอยู่กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตระ) อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกิตติพันธ์ อุดมเศรษฐ์ (2546 : 130 – 131) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปรินส์รอยแอลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.1 ค้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร มีการทำหน้าที่ดูแลประสานงานในค้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะผู้บริหารได้มีการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสันต์ เพชรวิวรรณ (2545 : 89) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนำร่องในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ค้านการจัดทำหลักสูตร ค้านการบริหารหลักสูตร ค้านการจัดการเรียนการสอนของครู อยู่ในระดับมาก

1.2 ค้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนมีการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิพัฒน์ ภูภิญโญ (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการสนับสนุนวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนความต้องการของครูผู้สอน

1.3 ค้านการสอนหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมการเสริมหลักสูตร และสถานศึกษาสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับความสนใจ ความสนใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมบัติ กระจ่างยุทธ (2542 : 105) ได้ศึกษาวิจัย

เรื่อง การศึกษา กิจกรรมการเสริมหลักสูตรคนครีในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พนบฯ ผู้บริหารมีนโยบายในการจัดกิจกรรมการเสริมหลักสูตรคนครีขึ้นเอง มีการสนับสนุนส่งเสริม ครุและนักเรียนในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คนครีมีการส่งครุเข้ารับการประชุม อบรม สัมมนา การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคนครี

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครุผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารจัดการ หลักสูตรในภาพรวมและด้านการบริหารหลักสูตรและด้านการสอนผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็น ของผู้บริหารและครุผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อระดับการปฏิบัติ สูงกว่าครุผู้สอน เช่น ผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงกว่าเพระเมืองทนาท โดยตรงในด้านการบริหาร หลักสูตรสถานศึกษา ส่วนครุผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติ จึงทำให้ระดับการบริหารน้อยกว่าผู้บริหาร ด้านการจัดทำหลักสูตร พนบฯ ผู้บริหารและครุผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เพระผู้บริหารและ ครุผู้สอนร่วมกันสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พนบฯ การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ (สาระคนครี) ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ยังพบว่าการบริหารจัดการบางด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ 1. ด้านการจัด งบประมาณ 2. ด้านการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้ 3. การประชาสัมพันธ์หลักสูตร ดังนั้น สถานศึกษาต้องคงหน่วยงานด้านสังกัดที่รับผิดชอบ ควรมีการจัดงบประมาณและ สื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการของครุผู้สอน และเป็นประโยชน์ในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมบัติ กระจ่างยุทธ (2542 : 1) พนบฯ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคนครีในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การขาดงบประมาณ วัสดุ ไม่เพียงพอ กับจำนวน นักเรียน ขาดห้องที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคนครี โดยเฉพาะขาดบุคลากรที่มีความรู้ ทางด้านคนครี

1.2 จากผลการวิจัย พนบฯ ปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนครี) ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนใหญ่จะมีปัญหาในเรื่องขาดบุคลากรทางด้านการสอนคนครี ดังนั้นควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา ครุผู้สอนคนครี เช่น จัดอบรมเป็นระยะ / มีการนิเทศโดยครุที่มีความรู้ทางด้านการสอนคนครี /

ส่งเสริม ชูงใจเกี่ยวกับครุภัณฑ์ปัญญาท้องถิ่น จัดเครื่องข่ายการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตระ) ร่วมกัน เพื่อการใช้บุคลากรและครุภัณฑ์อย่างคุ้มค่า

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตระ) ในขอบเขตที่กว้างขึ้นหรือในระดับเขตพื้นที่การศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยและประเมินหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อทราบจุดเด่น จุดด้อย และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสม

2.3 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระคนตระ) จะทำให้ได้แนวทางการจัดทำหลักสูตร การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา และการสอนหลักสูตรสถานศึกษา ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น